

meget ofte sker om Parceller paa 1 Td. Ld., hvilket er omtrent 0,55 ha.

Endelig foreslaas det, at Landbrugsministeren yderligere skal kunne dispensere fra Bestemmelserne i § 2,

n a a r Jord ønskes fraskilt til Forening med bestaaende Ejendomme, som ikke ved Forøgelsen faar en Størrelse af over 0,6 ha, og

n a a r et Areal ønskes henlagt fra et mindre Jordbrug til et andet, uden at de paagældende Ejendommers Karakter derved væsentlig forandres.

Denne sidste Bestemmelse svarer til en Bestemmelse, som nu findes i § 3 i Loven af 1. April 1921.

De øvrige Bestemmelser i Paragraffen er overensstemmende med § 3 i Loven af 6. April 1906.

Bestemmelserne i sidstnævnte Lovs § 3, sidste og næstsidste Stykke, bortfalder som Følge af, at der i det foreliggende Lovforslag ikke skelnes mellem Fæstegaarde, Selvejrbøndergaarde og andre Landbrugsjendomme.

Til § 4.

Ifølge § 4, næstsidste Stykke, i Loven af 6. April 1906 skal alle Hovedparceller og Pligthuse, for saa vidt de ved Udstykningsapprobationens Meddelelse ikke er bebyggede, bebygges inden 1½ Aar med de til det paagældende Avlsbrug fornødne Bygninger. Underøvrigheden har Indseende med, at denne Bebyggelsespligt rettidig og paa behørig Maade opfyldes, samt at de bestaaende Pligthuse fremtidig bevares.

Det foreslaas, at de tilsvarende Bestemmelser i denne Paragraf med Hensynet til Bestemmelserne i § 2, 3. Stykke, og § 5 i Forslaget til Lov om Landbrugsjendomme affattes saaledes:

»Saafremt Bygningerne til en Landbrugsejendom er beliggende paa en Parcel, som fraskilles, skal den tilbageblivende Hovedparcel inden 2 Aar efter Udstykningsapprobationens Meddelelse bebygges med de til det paagældende Jordbrug fornødne Bygninger. Det samme skal gælde med Hensyn til Parceller, der i Henhold til § 3 fraskilles til Oprettelse af Husmandsbrug. Politimesteren og Sognefogeden har Indseende med, at denne Bebyggelsespligt rettidig og paa behørig Maade opfyldes.

Af Hensyn til Panthaverne blev der i § 4, sidste Stykke, i Loven af 6. April 1906 optaget en Bestemmelse om, at en Forandring, hvorved en Del af en Ejendom afstaaes til offentlige Gader eller Veje, ikke

maa noteres i Matrikulens Dokumenter, medmindre Panthaverne i den paagældende Ejendom ved tinglæst Paategning paa deres Panteobligationer har meddelt Samtykke til Afstaaelsen.

Da de Arealer, der afstaaes til offentlige Gader eller Veje, imidlertid ofte (ved Vejudvidelser) er meget smaa, og da den foreskrevne Fremgangsmaade med tinglæst Paategninger paa Panteobligationerne i saadanne Tilfælde er uforholdsmæssig besværlig og kostbar og derfor ofte vil afholde de vedkommende fra at lade Forandringen notere i Matrikulens Dokumenter, foreslaas det, at Landbrugsministeren bemyndiges til at kunne frafalde denne Fordring i saadanne Tilfælde, hvor det kun drejer sig om ubetydelige Jordafstaaelser, der ikke skønnes at kunne have nogen Indflydelse paa Ejendommens Værdi. En saadan Bemyndigelse for Landbrugsministeren vil være udtrykt ved at tilføje Ordene »i Reglen«, saaledes at Paragraffens sidste Stykke kommer til at lyde saaledes: »En Forandring, hvorved en Del af en Ejendom afstaaes til offentlige Gader eller Veje, maa som Regel ikke noteres i Matrikulens Dokumenter, medmindre o. s. v.«

I øvrigt er denne Paragraf overensstemmende med § 4 i Loven af 6. April 1906.

Til § 5.

Denne Paragraf er i alt væsentligt overensstemmende med § 5 i Loven af 6. April 1906, kun er der tilføjet en Bemærkning om, at Landbrugsministeren kan give nærmere Forskrifter om Parcelskellens Afmærkning i Marken. Ordene »eventuelt Skelkonstatering«, der staaar anført i Parantes, hentyder til Bestemmelserne i § 19, hvilke Bestemmelser i Loven af 1906 er optaget i § 6 under Afsnit II, men i nærværende Lovforslag er anført under Afsnit V sammen med de øvrige Bestemmelser om Konstatering af Ejendomsgrænser.

Til § 6.

Denne Paragraf er overensstemmende med § 7 i Loven af 6. April 1906.

Til § 7.

Denne Paragraf er overensstemmende med § 8 i Loven af 6. April 1906; der er dog tilføjet en Bestemmelse om, at der med Ansøgningen maa følge Oplysning om, hvilken Anvendelse der tænkes gjort af Parcellerne, og en Attest fra Landinspektøren om Skov; og endelig foreslaas det, at der, saafremt den Ejendom, som udstykkes, udgør en Landbrugsejendom, maa være